

Sygn. akt : VU 400/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2014 r. w Legnicy

sprawy z wniosku K. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania K. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 31 stycznia 2013 roku

znak (...)

I. oddala odwołanie,

II. zasądza od Skarbu Państwa (Kasa Sądu Okręgowego w Legnicy) na rzecz adwokata P. B. kwotę 73,80 złotych (w tym 23% VAT) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sygn. akt VU 400/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 stycznia 2013 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił K. P. prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawca nie spełnia warunków niezbędnych do przyznania na jego rzecz prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym określonych w art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, bowiem na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał 24 lata, 8 miesięcy i 25 dni stażu ubezpieczeniowego określonego w art. 27 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej oraz 11 lat, 11 miesięcy i 20 dni pracy, o której mowa § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Do wymiaru okresów składkowych Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uwzględnił okresu zatrudnienia K. P. w (...) S.A. Zakłady (...) od 1 sierpnia 1978 r. do 30 września 1978 r., gdyż nie przedłożył on świadectwa pracy potwierdzającego to zatrudnienia. Do stażu pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie uwzględnił natomiast okresu zatrudnienia wnioskodawcy w (...) wN. od 20 marca 1972 r. do 22 listopada 1975 r., ponieważ zaświadczenie o zatrudnieniu zostało sporządzone przez jednostkę przechowującą akta.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył K. P. domagając się zaliczenia do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w (...) w N. od 20 marca 1972 r. do 22 listopada 1975 r., w Spółdzielni (...) w N. Zakład (...) w B. od 24 listopada 1975 r. do 30 kwietnia 1976 r., w (...)w O. od 31 lipca 1976 r. do 30 czerwca 1978 r. oraz w (...) S.A. (...) od 1 sierpnia 1978 r. do 30 września 1978 r. Ponadto wskazał, że uwzględniania do wymiaru okresów składkowych i nieskładkowych podlega okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 1 lipca 1978 r. do 31 lipca 1978 r., okres zatrudnienia w (...) S.A. (...) od 1 sierpnia 1978 r. do 30 września 1978 r. oraz okres tzw. urlopu dewizowego od 30 listopada 1992 r. do 27 stycznia 1993 r. przypadający w czasie zatrudnienia w (...) S.A. w L..

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji. Informacyjnie podał, że okresy zatrudnienia wnioskodawcy w Spółdzielni (...) w N. Zakład (...) w B. oraz w (...) Zakład (...) w O. nie były rozpatrywane z uwagi na brak dokumentów potwierdzających wykonywanie pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. P., urodzony w dniu(...)r., na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnił 24 lata, 8 miesięcy i 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych, a w tym 11 lat, 11 miesięcy i 20 dni pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Wnioskodawca nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

/okoliczności bezsporne/

W okresie od 5 listopada 1947 r. do 7 marca 1979 r. rodzice wnioskodawcy, J. P. i A. P. byli współwłaścicielami gospodarstwa rolnego o pow. 10,60 ha położonego w miejscowości B., gmina O..

Dowody: akta ZUS: t. III: zaświadczenie z dnia 03.04.2012r., k. 8.

W okresie od 20 marca 1972 r. do 22 listopada 1975 r. (3 lata, 8 miesięcy i 4 dni) K. P. był zatrudniony w (...) w N..

Początkowo wnioskodawca pracował w brygadzie hartowników, zajmującej się obsługą pięciu dużych i dwóch małych pieców służących do hartowania stali oraz trzech pieców głębinowych służących do nawęglania. Prace te polegały na ręcznym załadunku metalu do pieców (rozgrzanych do temperatury 800-1000 stopni Celsjusza), który po osiągnięciu odpowiedniej temperatury wyjmowano z pieca przy użyciu kleszczy i chłodzono w wodzie albo oleju.

Po uzyskaniu uprawnień spawalniczych (w 1975 r.) K. P. został skierowany do wykonywania prac spawalniczych.

Dowody: - przesłuchanie wnioskodawcy: e-protokół z dnia 14.05.2014r.: 00:42:15-00:51:08;

- zeznania świadka E. K., k. 142;

- akta osobowe: świadectwo pracy z dnia 22.11.1975r.; karta obiegowa.

W okresie od 24 listopada 1975 r. 30 kwietnia 1976 r. (5 miesięcy i 7 dni) K. P. był zatrudniony w Spółdzielni (...) w N. Zakład (...) w B. jako ślusarz-spawacz w dziale remontowym. Przedmiotem działalności zakładu była produkcja łożu, mydła jędrnego oraz mydła mazistego, a także przetapianie tłuszczu.

W czasie tego zatrudnienia wnioskodawca zajmował się wykonywaniem prac spawalniczych związanych z demontażem starego i montażem nowego ciągu technologicznego służącego do produkcji mydła jędrnego (spawanie maszyn, urządzeń, wanien do rozpuszczania sody kaustycznej i mydła oraz kotłów).

Dowody: - przesłuchanie wnioskodawcy: e-protokół z dnia 14.05.2014r.: 00:42:15-00:51:08;

- zeznania świadka A. B.: e-protokół z dnia 30.09.2013r.: 00:31:06-00:43:11;

- zeznania świadka F. R., k. 130-130v;

- akta ZUS, t. I: świadectwo pracy z dnia 01.04.1976r., k. 11.

W okresie od 31 lipca 1976 r. do 30 czerwca 1978 r. (7 lat, 11 miesięcy i 1 dzień) K. P. był zatrudniony w (...) Zakład (...) w O. jako ślusarz-spawacz w brygadzie spawaczy, która zajmowała się spawaniem elementów konstrukcji nośnych hali produkcyjnej i granulatorów (konstrukcja, składająca się z silosów, lei i ślimaków) przy mieszalni pasz. Sporadycznie zajmował się również spawaniem urządzeń przy suszarni zboża. Prace te wnioskodawca wykonywał na wysokości.

Przy wykonywaniu prac remontowo-budowlanych spawaczom asystowali pomocnicy, którzy przygotowywali materiały do spawania oraz przytrzymywali elementy do budowy konstrukcji (kątowniki, teowniki i celowniki).

Dowody: - przesłuchanie wnioskodawcy: e-protokół z dnia 14.05.2014r.: 00:42:15-00:51:08;

- zeznania świadka Z. Z.: e-protokół z dnia 30.09.2013r.: 00:15:37-00:22:35;

- zeznania świadka E. D.: e-protokół z dnia 30.09.2013r.: 00:22:35-00:31:06;

- akta ZUS, t. I: świadectwo pracy z dnia 30.06.1978r., k. 12.

W okresie od 1 sierpnia 1978 r. do 30 września 1978 r. (2 miesiące) K. P. został zatrudniony w (...) i oddelegowany do (...) celem przyuczenia do wykonywania prac ślusarsko - spawalniczo - mechanicznych. W ramach powierzonych mu obowiązków wykonywał prace związane z demontażem przenośników, z naprawą maszyn górniczych (SBU - ładowarki rozrzutne), a także z budową i wymianą taśmociągów.

Dowody: - przesłuchanie wnioskodawcy: e-protokół z dnia 14.05.2014r.: 00:42:15-00:51:08;

- zeznania świadka T. M.: e-protokół z dnia 30.09.2013r.: 00:43:11-01:01:13;

- akta osobowe: karta obiegowa

W okresie od 9 września 1991 r. do 29 listopada 1992 r., będąc zatrudnionym w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w L. (poprzednio (...) S.A. Oddział – Zakład (...) w L.), K. P. pracował w charakterze mechanika tokarza przy budowie metra w Algierii. W okresie od 30 listopada 1992 r. do 27 stycznia 1993 r. (miesiąc i 28 dni) wnioskodawca korzystał z tzw. urlopu dewizowego. Za niewykorzystany urlop w wymiarze 32 dni wypłacono ubezpieczonemu pieniężny ekwiwalent walutowy.

Dowody: - przesłuchanie wnioskodawcy: e-protokół z dnia 14.05.2014r.: 00:42:15-00:51:08;

- akta osobowe: pismo z dnia 23.07.2012r.; świadectwo pracy z dnia 23.07.2012r.; pismo z dnia 19.08.1992r.; zaświadczenie pracy z dnia 28.11.1992r.

W dniu 15 stycznia 2013 r. K. P. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

/okoliczności bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie K. P. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w

art. 27, tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 32 ust. 1 ustawy emerytalnej, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Z dyspozycji § 4 ust. 1 tego rozporządzenia wynika, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, ma okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń istnieje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia w przypadku braku odmiennych regulacji ustawowych w tym przedmieciu. Dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może on przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

Na gruncie niniejszej sprawy bezspornym było, że K. P. osiągnął wiek emerytalny i nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Kwestią sporną pomiędzy stronami niniejszego postępowania było natomiast ustalenie, czy wnioskodawca spełniał pozostałe warunki niezbędne do nabycia prawa do emerytury.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wywodził bowiem, iż na dzień 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony wykazał 24 lata, 8 miesięcy i 25 dni stażu ubezpieczeniowego, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej oraz 11 lat, 11 miesięcy i 20 dni pracy, o której mowa § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

K. P. argumentował natomiast, iż decyzja organu rentowego jest niezgodna ze stanem faktycznym, bowiem prace w warunkach szczególnych w wymiarze umożliwiającym mu nabycie prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym wykonywał w okresie zatrudnienia w (...) w N. od 20 marca 1972 r. do 22 listopada 1975 r., w Spółdzielni (...) w N. Zakład (...) w B. od 24 listopada 1975 r. do 30 kwietnia 1976 r., w (...) w O. od 31 lipca 1976 r. do 30 czerwca 1978 r. oraz w (...) S.A. (...) od 1 sierpnia 1978 r. do 30 września 1978 r. Wywodził ponadto, że zaliczeniu do wymiaru okresów składkowych i nieskładkowych podlegał okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 1 lipca 1978 r. do 31 lipca 1978 r., okres zatrudnienia w (...) S.A. (...) od 1 sierpnia 1978 r. do 30 września 1978 r., a ponadto okres tzw. urlopu dewizowego od 30 listopada 1992 r. do 27 stycznia 1993 r., przypadający w czasie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w L..

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego w sprawie Sąd ustalił, że K. P. nie spełnia warunku legitymowania się co najmniej 25-letnim stażem ubezpieczeniowym, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej.

W rozpoznawanej sprawie brak było podstaw, aby do wymiaru okresów składkowych zaliczyć wnioskodawcy okres korzystania z tzw. "urlopu dewizowego".

W niniejszej sprawie bezspornym było, że w okresie od 9 września 1991 r. do 29 listopada 1992 r. K. P., będąc zatrudnionym w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w L., pracował przy budowie metra w Algierii jako mechanik tokarz. Z treści świadectwa pracy z dnia 23 lipca 2012 r. wynikało przy tym, że wnioskodawca powrócił do kraju w dniu 29 listopada 2012 r., zaś po zakończeniu kontraktu (do dnia 27 stycznia 1993 r.) przebywał na urlopie. Zważywszy na fakt, że ubezpieczonemu został wypłacony ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany za granicą urlop, co wynika z treści zaświadczenia pracy z dnia 28 listopada 1992 r., sporny okres od 30 listopada 1992 r. do 27 stycznia 1993 r., należało zakwalifikować jako urlop bezpłatny w macierzystym zakładzie pracy w rozumieniu § 10 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem w brzmieniu obowiązującym w rozpatrywanym okresie, zgodnie z którym jeżeli z przyczyn organizacyjno – produkcyjnych nie było możliwe udzielenie czasu wolnego w okresie zatrudnienia za granicą, urlop bezpłatny w macierzystym zakładzie pracy ulegał przedłużeniu odpowiednio do wymiaru nie udzielonego czasu wolnego od pracy.

W świetle powyższego koniecznym było ustalenie charakteru prawnego urlopu, z którego K. P. korzystał po upływie okresu oddelegowania do pracy w Algierii, a więc ustalenie czy stanowi on okres składkowy lub też nieskładkowy w kontekście unormowań art. 6 i art. 7 ustawy emerytalnej.

W tym miejscu należało odnieść się do § 4 ust. 1 i ust. 3 cytowanego wyżej rozporządzenia, zgodnie z którym okres urlopu bezpłatnego udzielonego pracownikowi przez macierzysty zakład pracy na czas skierowania do pracy za granicą, a także przypadający bezpośrednio po zakończeniu tego urlopu okres niezdolności do pracy z powodu choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną wliczał się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze, jeżeli pracownik podjął zatrudnienie w macierzystym zakładzie pracy w terminie określonym w ust. 4, tj. w terminie 14 dni (ust. 3), co jednak nie miało miejsca w niniejszej sprawie. Istotne jest przy tym, że powyższe wyliczenie ma charakter wyczerpujący i nie obejmuje przedłużonego urlopu bezpłatnego w związku z wypłatą ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy za granicą.

Wniosek taki znajduje nadto potwierdzenie w treści § 16 cytowanego rozporządzenia, który stanowi, że w czasie urlopu bezpłatnego, przypadającego po zakończeniu pracy za granicą, pracownik zachowuje dla siebie i dla członków rodziny prawo do świadczeń społecznej służby zdrowia i do zasiłków rodzinnych oraz przysługuje mu prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Z powyższego wynika zatem, że w czasie „urlopu dewizowego” pracownik zachowuje tylko uprawnienia enumeratywnie wymienione w tym przepisie. Gdyby zaś wolą prawodawcy było potraktowanie tego okresu w sposób tożsamy z urlopem bezpłatnym uregulowanym w § 4 ust. 1 cytowanego rozporządzenia, ograniczyłyby się do stwierdzenia, że okres ten wlicza się do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

W konsekwencji należy uznać, że okres tzw. urlopu dewizowego nie stanowi okresu składkowego, jak też nieskładkowego podlegającego uwzględnieniu w stażu ubezpieczenia wnioskodawcy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3 kwietnia 2013 r., sygn. akt III AUa 1369/12; wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 25 lipca 2012 r., sygn. akt III AUa 527/12).

Odnosząc się do okresu wykonywania przez K. P. pracy w gospodarstwie rolnym rodziców należy zauważyć, iż zgodnie z treścią art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy emerytalnej, przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczeniu jej wysokości uwzględnia się również przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu. Zgodnie z § 24 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy, mogą być zeznania świadków.

Co istotne, dopuszczalność uwzględnienia okresów pracy w gospodarstwie rolnym przypadających przed dniem 1 stycznia 1983 r. należy ocenić poprzez wymóg wykonywania takiej pracy przez osobę ubezpieczoną w wymiarze nie niższym od połowy pełnego wymiaru czasu pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2000r., sygn. akt II UKN 155/00). Podkreślenia wymaga, iż w judykaturze kładzie się nacisk na stałość wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym, co musi oznaczać gotowość (dyspozycyjność) do podjęcia pracy rolniczej. Okolicznością wyłączającą przyjęcie stałości świadczenia pracy w gospodarstwie domowym jest natomiast wykonywanie przez domownika prac o charakterze dorywczym, okazjonalnie i w wymiarze niższym od połowy pełnego wymiaru czasu pracy, które to czynności należy kwalifikować jako doraźną pomoc w wykonywaniu typowych obowiązków domowych, zwyczajowo wymaganych od dzieci jako członków rodziny rolnika (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2000 r., sygn. akt II UKN 299/98).

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w kontekście powyższych rozważań Sąd ustalił, iż okres od 1 lipca 1978 r. do 31 lipca 1978 r. nie podlegał uwzględnieniu przy ustalaniu prawa do emerytury w wymiarze uzupełniającym ogólny staż pracy.

Wskazać należy, że świadkowie zawnioskowani przez ubezpieczonego na okoliczność wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, Z. K. i M. K. nie pamiętali w jakich dokładnie okresach wnioskodawca mieszkał i pracował wraz z rodzicami w ich gospodarstwie, w jakich latach uczęszczał do szkoły oraz kiedy opuścił dom rodzinny - i często powtarzali, że nie pamiętają faktów, na których okoliczność byli przesłuchiwani. Świadkowie nie potrafili również precyzyjnie wskazać jakie prace i w jakim wymiarze czasu pracy ubezpieczony miał wykonywać w okresie od 1 lipca 1978 r. do 31 lipca 1978 r.

W ocenie Sądu, na podstawie zeznań wskazanych świadków, które były nieprecyzyjne, mało stanowcze i szczątkowe nie sposób było ustalić, że w okresie od 1 lipca 1978 r. do 31 lipca 1978 r. K. P. wykonywał (stale i w wymiarze nie niższym od połowy pełnego wymiaru czasu pracy) prace w gospodarstwie rolnym rodziców. Wykonywanie pracy w gospodarstwie rolnym nie może być natomiast tylko uprawdopodobnione, ale musi zostać wykazane w sposób niezbity i nie budzący jakichkolwiek wątpliwości.

Odnosząc się do zatrudnienia w (...)S.A. (...) należy wskazać, że niezależnie do możliwości zakwalifikowania tego okresu do ogólnego stażu ubezpieczeniowego, jest on niewystarczający do przyznania prawa do emerytury na rzecz wnioskodawcy. Jego wymiar, po zsumowaniu z okresem uwzględnionym przez organ rentowy, wynosi bowiem 24 lata, 10 miesięcy i 25 dni.

Mając na względzie powyższe należało wskazać, iż K. P. nie wykazał, że na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się stażem pracy w wymiarze określonym w art. 27 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej.

Powyższe zadecydowało o tym, że Sąd, na podstawie art. 477^{((14))} § 1 k.p.c. oddalił odwołanie K. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 31 stycznia 2013 r. bez konieczności przeprowadzenia postępowania dowodowego na okoliczność wykonywania przez wnioskodawcę pracy w warunkach szczególnych w czasie zatrudnienia w (...) w N., w Spółdzielni (...) w N. Zakład (...) w B., w (...)w O. oraz w (...)S.A.(...).